

Warszawa, dnia 21 sierpnia 2014 r.

Poz. 1105

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU¹⁾**

z dnia 5 sierpnia 2014 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych dozoru technicznego, jakim powinny odpowiadać urządzenia do napełniania i opróżniania zbiorników transportowych²⁾

Na podstawie art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 963, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Transportu z dnia 20 września 2006 r. w sprawie warunków technicznych dozoru technicznego, jakim powinny odpowiadać urządzenia do napełniania i opróżniania zbiorników transportowych (Dz. U. Nr 181, poz. 1335, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki techniczne dozoru technicznego w zakresie projektowania, wytwarzania, eksploatacji, naprawy i modernizacji urządzeń do napełniania i opróżniania zbiorników transportowych, w tym:
 - a) portowych ramion przeładunkowych,
 - b) urządzeń do napełniania i opróżniania zbiorników transportowych, w tym ramion przeładunkowych dla stałych, ciekłych i gazowych towarów niebezpiecznych,
 - c) urządzeń, w tym ramion przeładunkowych, do napełniania i opróżniania pod ciśnieniem wyższym niż 0,5 bara i zaklasyfikowanych do I, II lub III kategorii, przeznaczonych do płynów zaliczonych do grupy 2 zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 9 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2010 r. Nr 138, poz. 935, z późn. zm.⁵⁾) dotyczącymi zasadniczych wymagań dla urządzeń ciśnieniowych i zespołów urządzeń ciśnieniowych
– ograniczonych z jednej strony zaworem odcinającym od instalacji technologicznej lub przesyłowej, a z drugiej elementem łączącym z napełnianym lub opróżnianym zbiornikiem transportowym, zwanych dalej „urządzeniami NO”;
- 2) rodzaje specjalistycznych urządzeń, przy których obsłudze i konserwacji wymagane jest posiadanie szczególnych kwalifikacji uzyskanych na podstawie art. 23 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym.

¹⁾ Minister Infrastruktury i Rozwoju kieruje działem administracji rządowej – transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Rozwoju (Dz. U. poz. 1391).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 9 kwietnia 2014 r., pod numerem 2014/0179/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz. Urz. UE L 204 z 21.07.1998, z późn. zm.).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1611 oraz z 2014 r. poz. 822.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 208, poz. 1242, z 2013 r. poz. 1161 oraz z 2014 r. poz. 823.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 102, poz. 586 i Nr 227, poz. 1367, z 2012 r. poz. 1529, z 2013 r. poz. 898 oraz z 2014 r. poz. 822.

2. Przepisy rozporządzenia nie dotyczą:

- 1) urządzeń w napełnialniach butli i wiązek butli;
- 2) urządzeń przenośnych stosowanych przy przeładunku towarów niebezpiecznych w przypadku wystąpienia awarii;
- 3) urządzeń stosowanych do rozładunku dużych pojemników do przewozu luzem towarów niebezpiecznych (DPPL).

3. Przepisów rozdziałów 2–6 i 8 nie stosuje się do elementów, podzespołów lub zespołów urządzeń NO, jeżeli w zakresie projektowania i wytwarzania objęte są one przepisami ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności oraz aktami wykonawczymi wydanymi na podstawie tej ustawy.”;

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ADR – Umowę europejską dotyczącą międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzoną w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 2013 r. poz. 815), wraz ze zmianami obowiązującymi od dnia ich wejścia w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, ogłoszonymi we właściwy sposób;
- 2) RID – Regulamin dla międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID), stanowiący załącznik C do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF), sporządzonej w Bernie dnia 9 maja 1980 r. (Dz. U. z 2013 r. poz. 840), wraz ze zmianami obowiązującymi od dnia ich wejścia w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, ogłoszonymi we właściwy sposób;
- 3) ADN – Umowę europejską dotyczącą międzynarodowego przewozu śródlądowymi drogami wodnymi towarów niebezpiecznych (ADN), zawartą w Genewie dnia 26 maja 2000 r. (Dz. U. z 2010 r. Nr 235, poz. 1537), wraz ze zmianami obowiązującymi od dnia ich wejścia w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, ogłoszonymi we właściwy sposób;
- 4) IMDG – Międzynarodowy morski kodeks towarów niebezpiecznych Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO), stanowiący załącznik do Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonej w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 318 i 319, z 1986 r. Nr 35, poz. 177, z 2005 r. Nr 120, poz. 1016 oraz z 2008 r. Nr 191, poz. 1173) wraz z Protokołem z 1978 r. dotyczącym Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 320 i 321);
- 5) baza paliw płynnych (terminal) – obiekt budowlany przeznaczony do magazynowania lub przeładunku ropy naftowej i produktów naftowych;
- 6) maksymalne ciśnienie robocze urządzenia NO – najwyższą wartość ciśnienia mierzonego w barach na kołnierzu wejściowym do urządzenia NO w czasie napełniania zbiornika transportowego lub na kołnierzu wyjściowym z urządzenia NO w czasie opróżniania zbiornika transportowego lub najwyższą wartość ciśnienia wynikającą z prężności par przeładowywanego medium przy maksymalnej temperaturze pracy; za kołnierz wejściowy lub wyjściowy należy uznać kołnierz łączący urządzenie NO z zaworem odcinającym stanowiącym jego granicę z instalacją przesyłową lub technologiczną;
- 7) najwyższe ciśnienie dopuszczalne – graniczną wartość ciśnienia roboczego, mierzonego w barach, na którą urządzenie NO zostało zaprojektowane przez projektanta;
- 8) instalacja odprowadzania oparów – układ rur i zaworów, w tym ramiona oparowe lub elastyczne przewody oparowe, przeznaczony do przeładunku oparów lub fazy gazowej z lub do zbiornika transportowego podczas operacji napełniania/opróżniania zbiorników transportowych; faza gazowa powinna być odprowadzana do instalacji odzysku, instalacji niszczenia lub neutralizacji odgazów lub prowadzona do lub ze zbiornika magazynowego;
- 9) instalacja opróżniająca – układ rur i zaworów umożliwiający opróżnianie urządzeń NO po zakończeniu przeładunku;
- 10) OCIMF – Międzynarodowe Forum Przewoźników Ropy;
- 11) portowe ramiona przeładunkowe – systemy i instalacje do napełniania statków żeglugi morskiej i śródlądowej towarami ciekłymi lub gazowymi lub ich opróżniania z towarów ciekłych lub gazowych;
- 12) ramię przeładunkowe – urządzenie do napełniania lub opróżniania cystern używanych w transporcie drogowym, kolejowym lub żegludzie śródlądowej, składające się z członów rurowych (sztywnych, elastycznych lub sztywno-elastycznych) połączonych szczelnymi złączami obrotowymi, ograniczone z jednej strony zaworem odcinającym od instalacji technologicznej lub przesyłowej, a z drugiej elementem łączącym z napełnianym lub opróżnianym zbiornikiem transportowym;
- 13) stan spoczynkowy – położenie elementów urządzenia NO w czasie postoju;

- 14) strefa alarmowa – przestrzeń, w której może znaleźć się kołnierz wylotowy lub element łączący urządzenie NO ze zbiornikiem transportowym, znajdującą się bezpośrednio za strefą pracy, której przekroczenie powoduje włączenie układu alarmowego;
 - 15) strefa pracy – przestrzeń obejmującą wszystkie możliwe położenia kołnierza lub elementu łączącego urządzenie NO z napełnianym lub opróżnianym zbiornikiem transportowym;
 - 16) zawór napowietrzający – zawór dwupozycyjny jednokierunkowy, otwierany w celu umożliwienia opróżnienia urządzenia NO lub zbiornika transportowego;
 - 17) zespół urządzeń NO – kilka urządzeń NO zmontowanych w taki sposób, aby stanowiły zintegrowaną i funkcjonalną całość;
 - 18) złącze awaryjnego rozłączania – urządzenie uruchamiane zdalnie lub samoczynnie, umożliwiające szybkie i bezrozlewowe odłączenie urządzenia NO od napełnianego lub opróżnianego zbiornika transportowego w przypadku nieprzewidzianego przemieszczenia się tego zbiornika;
 - 19) złącze suchoodcinające – złącze stosowane do podłączenia urządzenia NO do napełnianego lub opróżnianego zbiornika transportowego, bez użycia śrub i połączeń gwintowych zapewniające szczelność otworów po rozłączeniu;
 - 20) TDT – Transportowy Dozór Techniczny;
 - 21) zacisk szybkomocujący – złącze sterowane ręcznie, hydraulicznie lub pneumatycznie, stosowane do podłączenia portowego ramienia przeładunkowego do napełnianego lub opróżnianego zbiornika zabudowanego na statku morskim lub żeglugi śródlądowej, bez użycia śrub i połączeń gwintowanych;
 - 22) elastyczny przewód – część składową urządzenia NO stanowiącą jego stały element lub jego wyposażenie, składające się z węża elastycznego z odpowiednimi końcówkami dla podłączenia do odpowiednich króćców;
 - 23) elastyczny przewód przeładunkowy – kompletny przewód przeładunkowy stanowiący urządzenie NO, składający się z węża elastycznego z odpowiednimi złączami i odpowiednimi końcówkami dla podłączenia do odpowiednich króćców, ograniczony z jednej strony zaworem odcinającym od instalacji technologicznej, a z drugiej elementem łączącym z napełnianym lub opróżnianym zbiornikiem transportowym;
 - 24) stanowisko nalewcze – zespół urządzeń służących do napełniania i opróżniania zbiorników transportowych;
 - 25) zbiornik transportowy – urządzenie transportowe zaliczone do jednej z następujących grup:
 - a) cysterna stała/cysterna na stałe przymocowana, cysterna odejmowalna, cysterna przenośna, kontener-cysterna, pojazd-bateria, wagon-bateria, wieloelementowy kontener do gazu lub naczynie ciśnieniowe,
 - b) zbiornik do przewozu towarów niebezpiecznych zabudowany na statku morskim lub żeglugi śródlądowej,
 - c) duży pojemnik do przewozu luzem towarów niebezpiecznych (DPPL) o pojemności od 0,9 do 3,0 m³ umieszczony na środku transportu, przeznaczony do materiałów stałych, napełnianych lub rozładowywanych pod ciśnieniem wyższym niż 0,1 bara lub do materiałów ciekłych
– dopuszczone do przewozu na podstawie przepisów ADR, RID, ADN lub IMDG,
 - d) zbiornik, w tym cysterna przeznaczona do przewozu materiałów niezaliczonych do niebezpiecznych, który jest pod ciśnieniem napełniany lub opróżniany, dla którego iloczyn nadciśnienia i pojemności jest większy niż 50 barów × dm³, a nadciśnienie jest wyższe niż 0,5 bara;
 - 26) towar niebezpieczny – materiał lub przedmiot, który zgodnie z ADR, RID, ADN lub IMDG nie jest dopuszczony, odpowiednio, do przewozu drogowego, przewozu kolejną, przewozu żeglugą śródlądową lub drogą morską albo jest dopuszczony do takiego przewozu na warunkach określonych w tych przepisach;
 - 27) produkty naftowe I, II i III klasy – ropę naftową i produkty naftowe, z wyjątkiem gazu płynnego, w zależności od temperatury zapłonu zaliczone do następujących klas:
 - do I klasy – ropa naftowa i produkty naftowe o temperaturze zapłonu do 294,15 K (21°C),
 - do II klasy – produkty naftowe o temperaturze zapłonu od 294,15 K (21°C) do 328,15 K (55°C),
 - do III klasy – produkty naftowe o temperaturze zapłonu od 328,15 K (55°C) do 373,15 K (100°C).”;
- 3) w § 10:
- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) ciśnienie obliczeniowe nie może być niższe niż najwyższe ciśnienie dopuszczalne, przy czym należy uwzględnić statyczne i dynamiczne ciśnienie płynu oraz rozkład płynów nietrwałych;”;

b) w ust. 2:

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) udarność w minimalnej temperaturze pracy dla medium przeładowywanego;”;

– uchyla się pkt 8;

4) w § 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy dobieraniu odpowiednich wartości współczynnika wytrzymałości złączy spawanych, kierując się uznaną praktyką inżynierską, należy uwzględniać charakter występujących naprężeń, właściwości wytrzymałościowych i technologicznych połączeń spawanych. Przy projektowaniu urządzeń NO do przeładunku towarów niebezpiecznych o właściwościach zapalnych o temperaturze zapłonu nie wyższej niż 60°C, trujących lub żrących należy przyjmować współczynnik wytrzymałości złącza spawanego równy 1.”;

5) w § 13 w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wytrzymałościową próbę ciśnieniową, której celem jest sprawdzenie, czy pod ciśnieniem określonym z zapasem bezpieczeństwa w stosunku do najwyższego ciśnienia dopuszczalnego urządzenie nie wykazuje nieszczelności ani odkształceń przekraczających wartości określone przez projektanta; ciśnienie próbne wyznacza się, uwzględniając różnice między wartościami geometrycznymi i właściwościami materiału zmierzonymi w warunkach przeprowadzanej próby a wartościami zastosowanymi do celów projektowych; uwzględnia się również różnicę między temperaturą próby i temperaturą przyjętą do obliczeń;”;

6) § 22–27 otrzymują brzmienie:

„§ 22. 1. Urządzenia NO przeznaczone do przeładunku towarów niebezpiecznych o właściwościach zapalnych o temperaturze zapłonu nie wyższej niż 60°C, samozapalnych, trujących lub żrących oraz gazów powinny być wyposażone w instalacje zapewniające hermetyczne napełnianie i opróżnianie zbiorników transportowych, chyba że przepisy rozdziału 4 stanowią inaczej.

2. Opary przeładowywanych towarów niebezpiecznych z instalacji, o których mowa w ust. 1, powinny być odprowadzane do instalacji odzysku, zbiornika magazynowego lub instalacji niszczenia lub neutralizacji odgazów.

3. W przypadku, w którym opary substancji nie występują lub nie wykazują właściwości wskazanych w ust. 1, po uzgodnieniu z TDT możliwe jest odstępnie od wymagań wskazanych w ust. 1 i 2 lub zastosowanie innych środków o podobnej skuteczności wskazanych w analizie zagrożeń.

§ 23. 1. Urządzenia NO powinny być wyposażone w układy zabezpieczające zbiornik transportowy przed przepelnieniem i wstrzymujące pracę urządzeń NO w sytuacjach awaryjnych lub współpracować z układem zapewniającym odpowiedni poziom bezpieczeństwa, wskazanym w analizie zagrożeń, chyba że przepisy rozdziału 4 stanowią inaczej.

2. Urządzenia NO powinny być uziemione.

3. Urządzenia NO przeznaczone do przeładunku:

- 1) gazów palnych,
- 2) towarów niebezpiecznych ciekłych o temperaturze zapłonu do 60°C,
- 3) towarów przeładowywanych w temperaturze wyższej niż ich temperatura zapłonu,
- 4) towarów, przy których przeładunku powstają ładunki elektrostatyczne, a z analizy zagrożeń wynika, że może to spowodować wybuch, uszkodzenie aparatury lub że wpływa to na warunki BHP obsługi,
- 5) towarów, przy których przeładunku w obrębie urządzeń NO występują pyły lub włókna palnych ciał stałych w ilościach mogących wytworzyć w połączeniu z powietrzem mieszaninę wybuchową

– powinny być wyposażone w instalacje uziemiające zbiorniki transportowe, zapewniające kontrolę ciągłości uziemienia. Przerwanie ciągłości uziemienia powinno skutkować zatrzymaniem przeładunku. Powyższe wymagania nie dotyczą grawitacyjnego opróżniania zbiorników transportowych. W takim przypadku zbiornik transportowy powinien być uziemiony przed rozpoczęciem opróżniania za pomocą przewodu uziemiającego do instalacji uziemiającej stanowiska nalewczego.

§ 24. Elementy, podzespoły oraz zespoły urządzeń NO objęte przepisami dotyczącymi oznakowania CE powinny spełniać wymagania określone w tych przepisach.

§ 25. 1. Urządzenia NO do przeładunku towarów niebezpiecznych o właściwościach zapalnych o temperaturze zapłonu do 60°C, samozapalnych, trujących lub żrących oraz gazów powinny być wyposażone w złącza awaryjnego rozłączania, chyba że przepisy rozdziału 4 stanowią inaczej.

2. W przypadkach uzasadnionych właściwościami przeładowywanych towarów niebezpiecznych istnieje możliwość odstąpienia od stosowania złącza awaryjnego rozłączania pod warunkiem zastosowania równoważnego systemu bezpieczeństwa o podobnej skuteczności, wskazanego w analizie zagrożeń, zapewniającego odpowiedni poziom bezpieczeństwa i zaakceptowanego przez TDT.

3. Złącze awaryjnego rozłączania musi być zabezpieczone przed przypadkowym uruchomieniem.

4. Złącze awaryjnego rozłączania nie wymaga się dla urządzeń NO, które są połączone ze zbiornikiem transportowym, skutecznie odłączonym od lądowego środka transportu.

5. Złącze awaryjnego rozłączania nie wymaga się dla ramion nalewczyczych wyposażonych w stożki hermetyzacyjne, posiadające zintegrowany system zamykający przepływ w przypadku wysunięcia się ramienia z włazu cysterny.

§ 26. Jeżeli urządzenie NO zostało wyposażone w złącze suchoodcinające, wówczas złącze to powinno:

- 1) być wyposażone w układ blokady wykluczający możliwość samoczynnego otwarcia;
- 2) zapewniać szczelność otworu po rozłączeniu;
- 3) być wyposażone w zwalniacz ręczny, umożliwiający ręczne rozłączenie, bez konieczności stosowania napędu.

§ 27. Przy określaniu lokalizacji i długości ramienia przeładunkowego ramię to powinno spełniać następujące warunki:

- 1) w położeniu spoczynkowym żadna część ramienia nie powinna wystawać poza obrys pomostu przeładunkowego;
- 2) zakres ruchów ramienia oraz miejsce jego zamocowania powinny umożliwiać przeprowadzanie jego konserwacji lub demontażu z pomostu przeładunkowego;
- 3) minimalna odległość jakiegokolwiek elementu ramienia w położeniu roboczym lub manewrowym od jakiegokolwiek części konstrukcji lub wyposażenia pomostu przeładunkowego powinna wynosić 0,30 m.”;

7) w § 29 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przekroczenie stref pracy przez elementy sztywne urządzenia NO powinno samoczynnie uruchamiać układ alarmowy, jeżeli taki układ został zamontowany.”;

8) w § 32 uchyla się ust. 5;

9) § 34 i 35 otrzymują brzmienie:

„§ 34. Urządzenie NO przewidziane do zainstalowania w przestrzeni zagrożonej wybuchem powinno być wyposażone w instalację i aparaturę elektryczną dobraną do parametrów sklasyfikowanej strefy zagrożenia wybuchem.

§ 35. Ochrona przed elektrycznością statyczną oraz ochrona przeciwporażeniowa urządzeń NO wyposażonych w instalację elektryczną powinna być wykonana według wymagań odpowiednich norm serii PN-EN 61340 oraz norm PN-E 05208, PN-IEC 60050-195 i PN-HD 60364-4-41.”;

10) w § 37 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wytrzymałość na rozciąganie drutu lin stalowych powinna być zgodna z normą PN-EN 12385.”;

11) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Wymagania dodatkowe i szczególne dla urządzeń NO przeznaczonych do przeładunku produktów naftowych w bazach paliw płynnych”;

12) § 38 otrzymuje brzmienie:

„§ 38. 1. Urządzenia NO stanowiące wyposażenie baz (terminali) paliw płynnych powinny spełniać wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane dotyczących warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie, oraz wymagania niniejszego rozdziału.

2. Urządzenie NO przeznaczone do napełniania oddolnego pojazdów cystern powinno spełniać następujące wymagania:

- 1) urządzenie NO powinno być łączone za pośrednictwem układu kontrolnego stanowiska nalewczego z pojazdem cysterną za pomocą dziesięciostykowego standardowego złącza elektrycznego przewodem zwrotnym z czujnika przepelnienia; końcówka męska złącza powinna być zamocowana na pojeździe cysternie, a końcówka żeńska powinna być umieszczona w układzie kontrolnym stanowiska nalewczego urządzenia NO; w przypadku napełniania produktami naftowymi I klasy cysterna drogową powinna być dodatkowo przyłączona do przewodu odprowadzania oparów;
- 2) czujnikami maksymalnego napełnienia mogą być dwuprzewodowe czujniki termistorowe, dwuprzewodowe czujniki optyczne, pięcioprzewodowe czujniki optyczne lub elementy równoważne, zapewniające co najmniej taki sam stopień bezpieczeństwa, pod warunkiem że system jest odporny na uszkodzenia; termistory powinny mieć ujemny współczynnik temperaturowy;
- 3) układ kontrolny stanowiska nalewczego urządzenia NO powinien być przystosowany zarówno do dwuprzewodowych, jak i pięcioprzewodowych systemów pojazdu cysterny;
- 4) urządzenie NO powinno mieć możliwość połączenia z pojazdem cysterną za pośrednictwem wspólnego przewodu zwrotnego czujników przepelnienia, które powinny być podłączone do dziesiątego styku złącza typu męskiego podwozia pojazdu; styk dziesiąty złącza żeńskiego powinien być połączony z obudową urządzenia-układu kontrolnego, która powinna być połączona z masą urządzenia NO.

3. Wszystkie pojazdy cysterny z oddolnym napełnianiem powinny być zaopatrzone w tabliczki identyfikacyjne określające typ zainstalowanych czujników maksymalnego napełnienia, dwuprzewodowych lub pięcioprzewodowych, oraz liczbę ramion przeładunkowych, które mogą być jednocześnie podłączone.”;

13) § 40 otrzymuje brzmienie:

„§ 40. Urządzenie NO powinno być wyposażone w układy uniemożliwiające napełnianie zbiorników cystern drogowych i cystern kolejowych w przypadkach:

- 1) braku odpowiedniego sygnału informującego o ciągłości uziemienia i podłączeniu czujników maksymalnego napełnienia;
- 2) przekroczenia maksymalnego napełnienia komór zbiornika cysterny lub utraty ciągłości uziemienia pomiędzy urządzeniem NO a cysterną.”;

14) po § 40 dodaje się § 40a w brzmieniu:

„§ 40a. 1. Urządzenie NO przeznaczone do napełniania cystern drogowych lub cystern kolejowych produktami naftowymi I klasy powinno być wyposażone w:

- 1) instalację odprowadzania oparów;
- 2) urządzenie kontrolne zabezpieczające przed przepelnieniem cystern i blokujące pracę ramienia przeładunkowego w przypadku wystąpienia awarii, utraty skutecznego uziemienia lub przepelnienia cysterny.

2. Urządzenia NO przeznaczone do rozładunku cystern drogowych lub cystern kolejowych z produktów naftowych I klasy nie muszą być wyposażone w układy zapewniające hermetyczne opróżnianie zbiorników transportowych, o których mowa w § 22 ust. 1, jeżeli są tak zaprojektowane i użytkowane, aby całkowite roczne straty produktów naftowych I klasy nie przekraczały wartości 0,005% ich wydajności.”;

15) po § 41 dodaje się § 41a i 41b w brzmieniu:

„§ 41a. 1. Złącz awaryjnego rozłączania, o których mowa w § 25, nie wymaga się dla urządzeń NO eksploatowanych na stanowiskach załadunku i rozładunku cystern kolejowych:

- 1) produktami naftowymi III klasy, jeżeli cysterny kolejowe są skutecznie zabezpieczone przed przemieszczeniem podczas operacji przeładunkowych;
- 2) produktami naftowymi II klasy, jeżeli cysterny kolejowe zabezpieczone są przed przemieszczeniem podczas operacji przeładunkowych w sposób wskazany w analizie zagrożeń.

2. Urządzenia NO eksploatowane na stanowiskach oddolnego załadunku cystern drogowych powinny być wyposażone w złącza suchoodcinające, spełniające wymagania określone w § 26.

§ 41b. Podczas odgórnego napełniania cystern drogowych i kolejowych ropą naftową lub produktami naftowymi końcówka ramienia nalewczego (przeładunkowego) powinna znajdować się jak najbliżej dna zbiornika cysterny. Napełnianie cystern powinno odbywać się ze zmniejszoną wydajnością przepływu ropy naftowej lub produktów naftowych na początku i końcu procesu napełniania.”;

- 16) w § 42:
- a) w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) data ostatniej próby ciśnieniowej i stempel inspektora TDT przeprowadzającego badanie.”,
 - b) uchyla się ust. 2;
- 17) w § 46:
- a) w ust. 2 uchyla się pkt 14,
 - b) w ust. 3:
 - pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
 - „2) parametry pracy mechanizmów napędowych oraz ich zespołów i elementów wyposażenia (mechanicznego, elektrycznego, hydraulicznego lub pneumatycznego);
 - 3) parametry pracy zastosowanych urządzeń zabezpieczających;”;
 - pkt 10–12 otrzymują brzmienie:
 - „10) terminy planowanych przeglądów technicznych, o charakterze zapobiegawczym, z podaniem zakresu czynności przeglądu i wykazu elementów podlegających wymianie po danym okresie eksploatacji urządzenia;
 - 11) własności przeładowywanego towaru w formie kart charakterystyki;
 - 12) określenie strefy pracy, a dla urządzenia NO wykonanego z elementów sztywnych również strefy alarmowej;”;
- 18) § 47 otrzymuje brzmienie:
- „§ 47. 1. W fazie rejestracji urządzenia NO przedkładana jest TDT dokumentacja rejestracyjna co najmniej w dwóch egzemplarzach. Dokumentacja ta powinna zawierać:
- 1) opis urządzenia NO zawierający jego rodzaj i przeznaczenie, miejsce zamontowania, rok budowy, numer fabryczny, dopuszczalne ciśnienie robocze i obliczeniowe, zakres dopuszczalnych temperatur roboczych, maksymalną przepustowość, średnicę nominalną elementów rurowych, długość całkowitą i gabaryty urządzenia dla charakterystycznych stanów pracy, rodzaj napędu, rodzaj prądu i napięcie zasilania, opis ochrony przeciwporażeniowej, rodzaj wyłączników krańcowych, opis urządzeń sygnalizacyjnych i awaryjnych, masę głównych elementów i masę całkowitą;
 - 2) dokumenty dostarczane przez wytwarzającego wraz z elementami i osprzętem urządzenia NO, określone w przepisach dotyczących oznakowania CE albo w specyfikacjach technicznych uzgodnionych z TDT, w zakresie istotnym dla oceny wyjściowego poziomu bezpieczeństwa urządzenia;
 - 3) rysunki zestawieniowe urządzenia NO w czytelnej skali z naniesionymi głównymi wymiarami oraz zwymiarowanymi strefami alarmową i pracy urządzenia lub zespołu urządzeń, w przypadku ich zastosowania;
 - 4) rysunek strefy pracy z zaznaczeniem położenia urządzeń, usytuowaniem urządzeń kabiny sterowniczej, zaworów rozdzielczych łączących rurociągi technologiczne lub przesyłowe i innych urządzeń znajdujących się w strefie pracy urządzenia NO;
 - 5) schemat instalacji hydraulicznej i pneumatycznej, w przypadku ich zastosowania;
 - 6) schemat instalacji grzewczej, w przypadku jej zastosowania;
 - 7) schemat elektryczny napędu i sterowania, w przypadku ich zastosowania;
 - 8) instrukcję obsługi, eksploatacji, konserwacji i napraw w języku polskim, w przypadku urządzeń importowanych;
 - 9) świadectwa i poświadczenia:
 - a) poświadczenie prawidłowego wykonania i zbadania wystawione przez wytwórcę elementów urządzenia NO,
 - b) poświadczenie prawidłowego zmontowania urządzenia NO i przeprowadzenia przez zakład montujący prób po montażu urządzenia NO,
 - c) poświadczenie z przeprowadzonych badań nieniszczących (radiograficznych lub ultradźwiękowych) odpowiedzialnych spawanych złączy montażowych, w przypadku ich zastosowania,
 - d) świadectwo według PN-EN 10204 dla lin, w przypadku ich zastosowania,
 - e) protokoły z pomiarów elektrycznych, w przypadku zastosowania instalacji elektrycznej,
 - f) deklaracje zgodności WE i instrukcje fabryczne dla urządzeń w wykonaniu przeciwybuchowym, jeżeli takie urządzenia są zastosowane;

- 10) oświadczenie, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, w przypadku urządzeń NO instalowanych na nowo budowanych obiektach budowlanych;
- 11) określenie wielkości stref zagrożenia wybuchem dla urządzenia NO, w przypadku ich występowania;
- 12) opis budowy, działania i regulacji mechanizmów napędowych oraz ich zespołów i elementów wyposażenia (mechanicznego, elektrycznego, hydraulicznego lub pneumatycznego);
- 13) opis budowy, działania i regulacji zastosowanych urządzeń zabezpieczających;
- 14) skróconą instrukcję obsługi, umieszczaną przy urządzeniu NO.

2. Dokumenty, o których mowa powyżej, mogą zostać przedłożone TDT w fazie rejestracji urządzenia w jednym egzemplarzu, jeżeli zostały one przedłożone TDT w fazie projektowania urządzenia NO, zostały uzgodnione przez TDT i nie uległy modyfikacjom oraz pozostają w dyspozycji TDT. W takim przypadku w dokumentacji rejestracyjnej należy wskazać, jakie dokumenty zostały przekazane do TDT w fazie projektowania i pozostają w jego dyspozycji.”;

- 19) § 49 otrzymuje brzmienie:

„§ 49. Skrócona instrukcja obsługi, o której mowa w § 47 ust. 1 pkt 14, dotycząca bezpośredniej obsługi urządzenia NO powinna znajdować się w miejscu obsługi urządzenia.”;

- 20) § 51 otrzymuje brzmienie:

„§ 51. 1. Dla każdego urządzenia NO eksploatujący powinien prowadzić dokumentację eksploatacyjną dokumentującą czynności w zakresie obsługi, obejmującą co najmniej:

- 1) rodzaj przeładunku (napelnianie, opróżnianie);
- 2) rodzaj przeładowywanego medium;
- 3) usterki i nieprawidłowości wynikłe w trakcie przeładunku;
- 4) uwagi, spostrzeżenia.

2. W zakresie wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, dopuszcza się prowadzenie dokumentacji eksploatacyjnej w wersji elektronicznej.”;

- 21) § 52 otrzymuje brzmienie:

„§ 52. Przy obsłudze urządzeń NO wymagane jest posiadanie kwalifikacji uzyskanych stosownie do przepisów wydanych na podstawie art. 23 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym.”;

- 22) w § 55:

- a) w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) próba hydrauliczna z użyciem wody w wyjątkowych przypadkach i za zgodą TDT może być zastąpiona próbą z zastosowaniem innej cieczy lub gazu; sposób przeprowadzenia próby ciśnieniowej powinien zostać w takim przypadku określony w instrukcji eksploatacji urządzenia NO i zaakceptowany przez TDT na etapie uzgodnienia dokumentacji technicznej urządzenia;”;

- b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) sprawdzenie stanu złącza awaryjnego rozłączania;”;

- c) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) próbę działania złącza suchoodcinającego;”;

- d) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) sprawdzenie szczelności przy ciśnieniu roboczym.”;

- 23) § 56 otrzymuje brzmienie:

„§ 56. 1. Badanie okresowe urządzenia NO przeprowadza się nie rzadziej niż w terminach podanych w tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia, uwzględniając rodzaj urządzenia, którego badanie dotyczy, w zakresie obejmującym:

- 1) sprawdzenie księgi rewizyjnej, dokumentacji eksploatacyjnej oraz protokołów określonych w § 55 pkt 10;
- 2) sprawdzenie, czy zrealizowano zalecenia z poprzedniego badania;

- 3) przeprowadzenie prób i badań, o których mowa w § 55 pkt 3–9 i 11;
- 4) sprawdzenie działania złącza awaryjnego rozłączania w okresie co pięć lat w ramach hydraulicznej próby ciśnieniowej z wyjątkiem złączy jednorazowego stosowania; w przypadkach uzasadnionych względami bezpieczeństwa lub innymi istotnymi powodami Dyrektor TDT, na wniosek eksploatującego, może odstąpić od sprawdzenia działania złącza awaryjnego rozłączania.

2. W ramach badania okresowego hydrauliczną próbę ciśnieniową:

- 1) urządzenia NO określonego w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. a–c przeprowadza się co pięć lat w sposób określony w § 55 pkt 2;
- 2) elastycznych przewodów będących na wyposażeniu urządzeń NO lub zbiorników transportowych przeprowadza się w sposób określony w PN-EN ISO 1402.

3. W czasie próby, o której mowa w ust. 2, należy sprawdzić, czy nie występują odkształcenia elementów oraz szczelności urządzenia.

4. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek eksploatującego, Dyrektor TDT – po przeprowadzeniu z wynikiem pozytywnym rewizji zewnętrznej w ramach badania doraźnego eksploatacyjnego – może odroczyć termin wykonania próby ciśnieniowej do sześciu miesięcy, przy czym odroczenie terminu może nastąpić najwyżej dwukrotnie, tak aby łączny czas odroczenia nie przekroczył dwunastu miesięcy.

5. Rewizja zewnętrzna, o której mowa w ust. 4, polega na wykonaniu oceny wizualnej urządzenia NO w miejscach dostępnych oraz sprawdzeniu działania jego osprzętu i urządzeń zabezpieczających, a także sprawdzeniu księgi rewizyjnej urządzenia i dokumentacji eksploatacyjnej, o której mowa w § 51, oraz protokołów określonych w § 55 pkt 10.”;

24) uchyla się § 58;

25) po § 58 dodaje się § 58a i 58b w brzmieniu:

„§ 58a. 1. Eksploatujący urządzenie NO może dokonać wymiany:

- 1) manometrów i termometrów,
- 2) armatury zaporowej,
- 3) przyrządów cieczowskazowych,
- 4) zaworów redukcyjnych,
- 5) urządzeń zasilających,
- 6) elastycznych przewodów będących na wyposażeniu urządzenia NO, ale niebędących jego stałym elementem, wraz z końcówkami przyłączeniowymi z jednej strony do urządzenia NO, a z drugiej strony do zbiornika transportowego, które jako kompletne nie zawierają żadnych elementów pośrednich między tymi końcówkami

– o ile wymiana nie wymaga stosowania technologii spajania lub przeróbki plastycznej.

2. Nowo zainstalowane elementy, o których mowa w ust. 1, powinny być tego samego typu, o takich samych parametrach, charakterystyce i nastawach jak elementy wymieniane. Zastosowane elastyczne przewody powinny być tego samego typu, o takich samych parametrach i charakterystyce jak przewody wymieniane.

3. Wymiana elementów, o których mowa w ust. 1, powinna być nadzorowana przez osoby odpowiedzialne za nadzór eksploatacyjny urządzenia NO i udokumentowana w dokumentacji eksploatacyjnej, o której mowa w § 51.

§ 58b. 1. Naprawa lub modernizacja urządzeń do napełniania i opróżniania zbiorników transportowych powinna być przeprowadzana przez podmioty posiadające uprawnienia wydane przez TDT oraz na podstawie uzgodnionej przez TDT dokumentacji technicznej.

2. Wykonanie naprawy lub modernizacji powinno być potwierdzone pisemnie przez wykonawcę.

3. Po zakończeniu naprawy lub modernizacji należy przeprowadzić badanie, o którym mowa w § 57 ust. 1 pkt 1.”;

26) uchyla się § 59;

27) § 61 otrzymuje brzmienie:

„§ 61. 1. Elastyczne przewody powinny być:

- 1) dobierane odpowiednio do charakterystyk przeładowywanego materiału zgodnie z wymaganiami norm: PN-EN 853, PN-EN 854, PN-EN 855, PN-EN 856, PN-EN 857, PN-EN 1360, PN-EN ISO 1825, PN-EN 1761, PN-EN 1762, PN-EN 1947, PN-EN 12434, PN-EN ISO 7840, PN-EN ISO 8469 oraz innych norm międzynarodowych lub specyfikacji technicznych stosowanych odpowiednio;
- 2) trwale oznakowywane w sposób umożliwiający ich identyfikację.

2. Każdy elastyczny przewód powinien być zaopatrzony w trwale z nim połączoną tabliczkę wykonaną z materiału odpornego na korozję, zawierającą co najmniej następujące dane:

- 1) nazwę lub znak wytwórcy;
- 2) numer normy lub określenie przeznaczenia (dopuszczone rodzaje przeładowywanych towarów);
- 3) numer fabryczny i datę produkcji;
- 4) wartość ciśnienia próbnego.

3. Dane, o których mowa w ust. 2, mogą być naniesione na korpusach zakończeń przewodów.”;

28) w § 78 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rezystancja kołnierza izolacyjnego powinna być równa lub większa niż 10 000 Ω , mierzona przed i po zamontowaniu ramienia na stanowisku przeładunkowym.”;

29) uchyla się § 81;

30) załącznik do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Urządzenia do napełniania i opróżniania zbiorników transportowych eksploatowane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, zgłoszone do badania w Transportowym Dozorze Technicznym przed dniem 31 grudnia 2006 r. i eksploatowane na podstawie warunków technicznych ustalonych z Transportowym Dozorem Technicznym na podstawie dotychczasowych przepisów, mogą być eksploatowane na powyższych warunkach nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2015 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury i Rozwoju: *E. Bieńkowska*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury
i Rozwoju z dnia 5 sierpnia 2014 r. (poz. 1105)

TERMINY BADAŃ OKRESOWYCH URZĄDZEŃ NO I ELASTYCZNYCH PRZEWODÓW

Lp.	Wyszczególnienie rodzajów urządzeń NO i elastyczne przewody	Forma dozoru	Terminy badań
1	Portowe ramiona przeładunkowe	pełny	co 1 rok
2	Urządzenia do napełniania i opróżniania, w tym ramiona przeładunkowe do stałych, ciekłych i gazowych towarów niebezpiecznych wg ADR/RID/ADN/IMDG	pełny	co 1 rok
3	Urządzenia, w tym ramiona przeładunkowe, do napełniania i opróżniania pod ciśnieniem wyższym niż 0,5 bara zbiorników transportowych dla towarów zaklasyfikowanych do I, II lub III kategorii, przeznaczonych do płynów zaliczonych do grupy 2 zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 9 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności dotyczącymi zasadniczych wymagań dla urządzeń ciśnieniowych i zespołów urządzeń ciśnieniowych	pełny	co 3 lata
4	Elastyczne przewody		*)

- *)
- a) badania elastycznych przewodów stanowiących stałe wyposażenie urządzeń NO powinny być wykonywane w tych samych terminach co urządzenia NO,
 - b) badania elastycznych przewodów stanowiących stałe wyposażenie tych zbiorników, w tym cystern w ruchu drogowym, kolejowym i żegludze śródlądowej, powinny być wykonywane w tych samych terminach co badania tych zbiorników.